

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Chmelíka, Ph.D. a soudců Mgr. Pavla Hradeckého a JUDr. Martina Tomka ve věci

žalobce: **Karel Hykyš**, narozený dne 28. 10. 1974
bytem SNP 1350, 516 01 Rychnov nad Kněžnou
zastoupený advokátem Mgr. Janem Blažkem
sídlem Dvořákova 44/38, 301 00 Plzeň

proti

žalovanému: **Miroslav Kopecký**, narozený dne 25. 5. 1965
bytem Kunvald 1, 561 81 Kunvald
zastoupený advokátkou Mgr. Blankou Všetickovou
sídlem 28. října 640, 564 01 Žamberk

o obnovu řízení o zaplacení částky 1 770 740 Kč s příslušenstvím,
k odvolání žalovaného proti usnesení Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne 30. 10. 2025,
č.j. 10 C 139/2021-277,

takto:

Usnesení okresního soudu se **mění** tak, že se návrh na obnovu řízení vedeného u Okresního soudu v Ústí nad Orlicí pod sp. zn. 10 C 139/2021 nezamítá.

Odůvodnění:

1. Okresní soud shora označeným usnesením zamítl návrh na obnovu řízení ve věci vedené u Okresního soudu v Ústí nad Orlicí pod sp. zn. 10 C 139/2021 (výrok I.) a uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci k rukám jeho zástupce na nákladech řízení před soudem prvního stupně částku 37 316,40 Kč (výrok II.).
2. Okresní soud tak učinil v řízení, ve kterém se žalobce domáhal zaplacení částky 860 000 Kč se zákonným úrokem z prodlení z této částky od 1. 5. 2018 do zaplacení z titulu dluhu z dohody o uznání dluhu se splátkovým kalendářem ze dne 15. 3. 2017, ve které žalovaný uznal svůj dluh ve výši 860 000 Kč ze smluv o půjčce, a dále smluvní pokuty ve výši 910 740 Kč za období od 1. 5. 2018 do 24. 3. 2021, která byla sjednána ve shora uvedené dohodě o uznání dluhu.
3. Okresní soud rozsudkem ze dne 23. 3. 2022, č. j. 10 C 139/2021 - 116, podané žalobě vyhověl, neboť žalovaný nevyvrátil domněnku existence dluhu založenou dohodou o uznání dluhu. Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích k odvolání žalovaného potvrdil ve správném znění rozhodnutí soudu prvního stupně rozsudkem ze dne 1. 12. 2022, č.j. 22 Co 185/2022-154. Žalovaný neuspěl ani v dovolacím řízení poté, co Nejvyšší soud ČR odmítl usnesením ze dne 30. 4. 2025, č.j. 33 Cdo 837/2023 - 216, jeho dovolání.
4. Žalovaný v žalobě na obnovu řízení tvrdil, že je možné provést nové důkazy, které nebylo možné provést v původním řízení. Po pravomocném skončení věci totiž proběhlo trestní řízení proti žalovanému jako obviněnému pro podezření ze spáchání přečinů poškození věřitele podle § 222 odst. 1 písm. a) a c) trestního zákoníku. V průběhu trestního řízení bylo provedeno podrobné dokazování týkající se vzniku dluhu, jehož zaplacení bylo žalovanému uloženo shora uvedenými rozsudky soudů prvního a druhého stupně. Okresní soud v Ústí nad Orlicí v trestní věci vedené pod sp. zn. 3 T 136/2023 uzavřel po provedeném dokazování rozsudkem ze dne 8. 11. 2023, který nabyl právní moci dne 29. 11. 2023, že dluh nevznikl. Tento zcela nový důkaz prokazuje

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Štekllová.

původní tvrzení žalovaného v této věci a může přivodit pro něj příznivější rozhodnutí. Žaloba na obnovu řízení byla podána včas, neboť lhůta tří měsíců ode dne, kdy mohl žalovaný důvod obnovy uplatnit, končí dnem 29. 2. 2024, tj. tři měsíce od nabytí právní moci trestního rozsudku.

5. Žalobce s žalobou na obnovu řízení nesouhlasil, neboť soud v trestní věci nikde neuvedl, že by dluh nevznikl. Dospěl jen k závěru, že vznik dluhu nebyl v trestním řízení při zákazu využití domněnky dle § 2053 občanského zákoníku prokázán bez pochybností. Žalobce dále namítal, že žaloba byla podána opožděně po uplynutí tříměsíční lhůty od okamžiku, kdy se ten, kdo obnovu řízení navrhuje, dozvěděl o jejím důvodu.
6. Okresní soud vycházel z toho, že žaloba na obnovu řízení byla podána dne 29. 2. 2024 (v odůvodnění rozsudku okresního soudu nesprávně uveden rok 2025), když rozsudek Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne 8. 11. 2023, č.j. 3 T 136/2023-352, byl obhájce žalovaného doručen dne 16. 11. 2023 a přímo žalovanému dne 23. 11. 2023. Vysvětlil, že subjektivní lhůta pro podání žaloby na obnovu řízení činí tři měsíce ode dne, kdy se ten, kdo obnovu navrhuje, dozvěděl o jejím důvodu. Lhůta pro podání žaloby na obnovu řízení uplynula již dne 16. 2. 2024, tj. tři měsíce po doručení rozsudku v trestní věci obhájce žalovaného. Samotnému žalovanému byl trestní rozsudek doručen do vlastních rukou dne 23. 11. 2023. Žaloba na obnovu řízení byla podána opožděně, a proto ji okresní soud zamítl.
7. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud prvního stupně podle § 142 odst. 1 o.s.ř. a přiznal žalobci proti neúspěšnému žalovanému právo na náhradu nákladů řízení souvisejících s jeho zastoupením advokátem.
8. Žalovaný podal proti usnesení okresního soudu včasné odvolání a navrhl napadené usnesení zrušit a věc vrátit okresnímu soudu k novému projednání a rozhodnutí. Nesouhlasil s právním posouzením počátku běhu subjektivní lhůty pro podání žaloby na obnovu řízení, protože tříměsíční lhůta, ve které mohl žalovaný uplatnit důvod obnovy, skončila dne 29. 2. 2024, tj. tři měsíce od nabytí právní moci rozsudku Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne 8. 11. 2023, č.j. 3 T 136/2023-352. Pravomocný rozsudek v trestní věci je novým důkazem, neboť obsahuje skutková zjištění, která zásadně zpochybňují učiněný závěr v této věci o tom, že dluh ve výši 860 000 Kč vůbec vznikl. Rozhodující pro počátek běhu subjektivní lhůty pro podání žaloby na obnovu řízení je den nabytí právní moci rozsudku, nikoli den jeho doručení. Nejvyšší soud ČR v této souvislosti již v usneseních sp. zn. 26 Cdo 3871/2009 a sp. zn. 26 Cdo 526/2012 vyslovil závěr, že běh subjektivní tříměsíční lhůty pro podání žaloby na obnovu řízení neskončí před uplynutím tří měsíců od právní moci nového rozhodnutí. Je-li důvodem obnovy řízení podle § 228 odst. 1 o.s.ř. rozhodnutí soudu, které účastník řízení nemohl bez své viny použít v původním řízení, může jím být jen rozhodnutí pravomocné. Stejně posoudil počátek běhu subjektivní lhůty i Ústavní soud v usnesení sp. zn. II. ÚS 1417/11, ve kterém potvrdil, že právní výklad provedenými obecnými soudy, a zejména Nejvyšším soudem ČR v usnesení sp. zn. 26 Cdo 3871/2009, o tom, že pro počátek běhu subjektivní lhůty pro podání žaloby na obnovu řízení je rozhodující právní moc nového rozhodnutí, není protiústavní.
9. Žalobce poté, co se ztotožnil se závěry napadeného usnesení soudu prvního stupně, jej navrhl potvrdit. Zdůraznil, že žalovaný podal žalobu opožděně a že rozsudek Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne 8. 11. 2023, č.j. 3 T 136/2023-352, není způsobilý přivodit pro žalovaného příznivější rozhodnutí ve věci. Dále v podrobnostech odkázal na svou argumentaci obsaženou již v předchozích písemných vyjádřeních.
10. Odvolací soud po zjištění, že odvolání bylo podáno včas (§ 204 o.s.ř.), osobou k němu oprávněnou (§ 201 o.s.ř.), je přípustné a obsahuje náležitosti dle § 205 odst. 1 o.s.ř., usnesení okresního soudu z podnětu odvolání přezkoumal (§ 212 a § 212a odst. 1 o.s.ř.), když přihlížel i k důvodům v odvolání výslovně neuplatněným.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Štekllová.

11. Obecně lze uvést, že žaloba na obnovu řízení je právním institutem, jehož prostřednictvím lze dosáhnout nápravy věci, ve které nebyl skutkový stav v původním řízení zjištěn úplně nebo správně. Žaloba na obnovu řízení může směřovat jen proti pravomocnému rozhodnutí, jímž bylo řízení skončeno, a zároveň rozhodnuto o věci samé. Pokud ve věci rozhodoval odvolací soud, tak žalobu na obnovu řízení lze podat buď jen proti jeho rozhodnutí, anebo též proti rozhodnutí soudu prvního stupně. Důvody pro podání žaloby na obnovu řízení jsou taxativně stanoveny v § 228 odst. 1 o.s.ř. Jedná se o nové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl v původním řízení bez své viny použít. Dále může být důvodem pro žalobu na obnovu řízení nové rozhodnutí vydané po skončení původního řízení (resp. rozhodnutí vydané v průběhu původního řízení, které účastník nemohl bez své viny použít). To vše za splnění podmínky, že tyto nové skutečnosti, důkazy či rozhodnutí mohou pro účastníka přivodit příznivější výsledek řízení.
12. Žaloba na obnovu řízení musí být podána nejpozději v subjektivní lhůtě tří měsíců od doby, kdy se žalobce dozvěděl o důvodu obnovy (§ 233 odst. 1 o.s.ř.). Subjektivní tříměsíční lhůta k podání žaloby na obnovu řízení přitom běží účastníkovi, který byl účastníkem řízení, v němž bylo vydáno nové rozhodnutí, od právní moci nového rozhodnutí (srov. usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 22. 1. 2013, sp. zn. 26 Cdo 526/2012 a ze dne 24. 11. 2010, sp. zn. 26 Cdo 3871/2009). Rovněž Ústavní soud v usnesení sp. zn. II. ÚS 1417/11 dovodil, že výklad provedený Nejvyšším soudem ČR v usnesení sp. zn. 26 Cdo 3871/2009, který většinou povede k faktickému prodloužení stanovené tříměsíční lhůty, neboť účastník řízení se o existenci konkrétního důvodu obnovy dovídá již v okamžiku doručení předmětného rozhodnutí, které může předcházet okamžiku nabytí právní moci rozhodnutí, není protiústavní. Ústavní soud kvitoval, že Nejvyšší soud ČR svým rozhodnutím vyřešil nejednotnost obecných soudů při posuzování počátku běhu subjektivní lhůty dle § 233 odst. 1 o.s.ř.
13. Z obsahu spisu v projednávané věci a připojeného spisu Okresního soudu v Ústí nad Orlicí sp. zn. 3 T 136/2023 je zřejmé, že rozsudek Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne 8. 11. 2023, č.j. 3 T 136/2023-352, nabyt právní moci dne 29. 11. 2023. Žalovaný podal v souladu se shora uvedeným výkladem žalobu na obnovu řízení dne 29. 2. 2024, tj. včas v subjektivní tříměsíční lhůtě podle § 233 odst. 1 o.s.ř. Okresní soud proto nepostupoval správně, pokud žalobu na obnovu řízení zamítl jako opožděně podanou.
14. Za daného procesního stavu věci krajskému soudu nezbylo než podle ustanovení § 220 odst. 1 písm. a) o.s.ř. změnit napadené usnesení soudu prvního stupně tak, že se návrh na obnovu řízení vedeného u Okresního soudu v Ústí nad Orlicí pod sp. zn. 10 C 139/2021 nezamítá. Okresní soud bude po právní moci tohoto rozhodnutí pokračovat v projednávání žaloby na obnovu řízení, která byla podána včas. Posoudí, zda skutečnosti, rozhodnutí a důkazy, které žalovaný uplatňuje v žalobě na obnovu řízení, zejména rozsudek Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne 8. 11. 2023, č.j. 3 T 136/2023-352, nemohl žalovaný bez své viny použít v původním řízení před okresním soudem nebo za podmínek uvedených v § 205a a 211a o.s.ř. též před odvolacím soudem, a zároveň mohou pro žalovaného přivodit příznivější rozhodnutí ve věci. V konečném rozhodnutí soud prvního stupně rozhodne i o nákladech tohoto odvolacího řízení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání přípustné.

Proti tomuto usnesení lze za podmínek uvedených v ust. § 237 a § 238 o.s.ř. podat dovolání ve lhůtě dvou měsíců ode dne doručení tohoto usnesení prostřednictvím okresního soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni, k Nejvyššímu soudu ČR v Brně jako soudu dovolacímu. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud (§ 239 o.s.ř.).

Pardubice 25. února 2026

JUDr. Jaroslav Chmelík, Ph.D., v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Šteklová.